

ת"פ 38528/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 38528-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	פלוני

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות (בן זוג) והיזק בזדון.

כתב האישום המתוקן

1. מעובדות כתב האישום לאחר תיקונו עולה כי ביום 2.7.21 סמוך לשעה 01:00 התגלע ויכוח בין הנאשם וזוגתו (להלן: "המתלוננת") בדירתם ב..., שבמהלכו הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהיכה בפניה ובידיה וגרם לה המטומה מתחת לעין. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי באותן נסיבות, הנאשם נתן מכת אגרוף לטלוויזיה וגרם לשבר.

תסקיר המבחן

2. התסקיר מלמד כי הנאשם בן 48, נשוי ואב לילד בן 14, נשר מלימודים בכיתה ז', למד מכונאות רכב ועסק בכך לאורך השנים, לצד עבודה בהובלות אצל דודו, ברם התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, בשל שעות העבודה הרבות והשכר הנמוך. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם מתמודד עם בעיות אורתופדיות, שבגינן הוא מקבל קצבת נכות בגובה 65% וכי הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי פרטי (לא הוגשו מסמכים).

בהתייחס לעבירות שבהן הוא הורשע, הנאשם הודה במיוחס לו, ומסר כי באותה עת הוא ואשתו לא עבדו, היו שרויים במצוקה כלכלית, והתנהגותו נבעה מתגובה אימפולסיבית, כתוצאה מהלחץ שבו היה נתון. הנאשם הביע חרטה על מעשיו כלפי אשתו, תיאר כי הם נשואים מזה 20 שנה, הקשר ביניהם עמוק ומאז האירוע היחסים ביניהם תקינים וטובים.

המתלוננת, בת 44, מסרה דברים דומים לדברים שמסר הנאשם והצרה על הגשת התלונה, שכן לא העריכה כי ייפתח הליך משפטי. המתלוננת הדגישה כי מדובר באירוע נקודתי, שללה קיומם של אירועים נוספים, לפני או אחרי האירוע מושא כתב האישום וסיפרה כי מאז האירוע היא והנאשם המשיכו בחייהם, מבטאים רגשות בצורה מכבד, מביעים דאגה הדדית ומבקשים לגדל את בנם במסגרת משפחתית יציבה.

שירות המבחן התרשם כי חרף ילדותו המורכבת, על רקע התמכרות אביו ומותו בגיל צעיר, הנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי במישורי חייו השונים, ברם נוטה לעמדה השלכתית, שאינה מאפשרת לו להתבונן על חלקו באירוע שהסלים ומתקשה להכיר בהתנהגותו האלימה.

על רקע האמור, משהנאשם שלל נזקקות טיפולית, בשים לב לעמדת המתלוננת ולמחויבות ההדדית בין בני הזוג, שירות המבחן העריך שהסיכון להישנות העבירות נמוך והמליץ להטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה הכתובים לעובדות כתב האישום המתוקן וטענה כי במעשיו הנאשם פגע בערכים של שמירה על שלמות גופו, בריאותו וביטחונו של הפרט, ובפרט על שלומן של בנות זוג. עוד הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, הדגישה את החבלה שנגרמה למתלוננת ואת הנזק שנגרם לרכוש וטענה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הוסיפה והפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, כמו גם לתסקיר, טענה כי אין הלימה בין תוכן התסקיר ובין המלצת שירות המבחן וביקשה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

בדיון מיום 5.1.23 ב"כ המאשימה חזרה על מקצת טיעוניה הכתובים ועל עתירתה העונשית. כן הגישה תמונות ללמד על החבלות והנזק, לצד גליון הרשעותיו הקודמות.

4. **ב"כ הנאשם** טען כי עברו הפלילי של הנאשם ישן והדגיש כי האירוע דן מהווה מעידה חד פעמית בחייהם של הנאשם והמתלוננת וכי היחסים ביניהם היום תקינים. עוד טען כי שירות המבחן התייחס הן לחלקים החיוביים והן לחלקים השליליים אצל הנאשם, ולמרות זאת המליץ את שהמליץ וביקש לאמץ את ההמלצה במלואה.

5. **הנאשם** אמר שהאירוע אירע בתקופה שבה הם חוו מצוקה כלכלית, ומאז הם עדיין ביחד, שניהם עובדים, הורים לילד יחיד והוא מצטער על מה שקרה.

מתחם העונש ההולם

6. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - **עבירות האלימות** שבהן הורשע הנאשם פוגעות באוטונומיה של האשה על גופה ובזכותה להיות מוגנת ובטוחה בחברת האדם שאמור לספק לה תחושת ביטחון יותר

מכל. עסקינן בזכות הפרט לשלוות נפש, ביטחון וחירות פעולה, זכות יסוד בסיסית ביותר שעומדת לכל אדם באשר הוא אדם. מידת הפגיעה בערכים האמורים עולה כשמדובר בעבירות שנעברות כלפי בן משפחה בכלל וכלפי בת זוג בפרט (ראו ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.04.2012); רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.13); ע"פ 241/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.07.19)). עבירה של היזק בזדון פוגעת בזכותו של הפרט לשמור על קניינו.

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** מנעד העונשים רחב ונע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל, בהתאם לנסיבות המקרה. כך, ניתן משקל לאופי האלימות, לשאלה אם התקיפה בוצעה באמצעות חפץ אם לאו, לאופי וחומרת החבלות שנגרמו כתוצאה מהמעשים, להיות האירוע מתוכנן/ספונטני, לחלקו של המתלונן באירוע וכיוצ"ב. אודה ולא אבוש, כי התקשיתי למצוא בפסיקה מקרים דומים בנסיבותיהם למקרה דנן. המקרים שמגיעים להידון בבית המשפט העליון עניינם אלימות מתמשכת כלפי בת זוג או אלימות באמצעות חפץ או אלימות לנגד עיני ילדים משותפים (למשל, רע"פ 4060/23 ליביו דן שמחה נ' מדינת ישראל (31.5.23); רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.22); רע"פ 6979/22 אולג דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.22); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.19); רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.16), שאליו הפנתה המאשימה; עפ"ג (מחוזי חיפה) 54537-05-18 מדינת ישראל נ' שלבי (9.8.18), שאליו הפנתה המאשימה; עפ"ג (מחוזי חיפה) 29839-08-15 מדינת ישראל נ' אבו רומי (19.11.15) ועוד).

בת"פ (חיפה) 16896-03-23 מדינת ישראל נ' יורי שבקופליאס (7.6.23) הנאשם נדון בגים שני תיקים. בתיק האחד נדון אירוע שבו, על רקע סירובה של אשתו לתת לו כסף כדי לקנות אלכוהול, תקף אותה הנאשם במכת אגרוף בעין ומכת אגרוף בפה וגרם לה המטומה בעין. בהמשך, כשהמתלוננת הוציאה את הנאשם מהדירה, הוא זרק עליה את מפתחות הדירה וכששוטרים שהוזעקו למקום הודיעו לו שהוא עצור, הנאשם השתולל וסירב להתלוות אליהם. בתיק השני נדון אירוע שבו הנאשם היכה את המתלוננת בפניה בגב כף ידו. בית המשפט קבע כי מדובר ב"אירוע אחד", שהמתחם ההולם אותו נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר (מאסר על תנאי בן 5 חודשים הופעל בחופף ובמצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר בפועל), לצד עונשים נלווים.

בת"פ (עכו) 2000-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (26.4.22) דובר בנאשם שנתן לאשתו אגרוף בפניה, על רקע אי שביעות רצונו מהאוכל שהיא הכינה לו, וגרם לה חבלה בדמות המטומה בעין ונפיחות סביב העין. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 3-14 חודשי מאסר בפועל, אך מצא לחרוג מהמתחם והשית על הנאשם מאסר על תנאי, לצד צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה.

בת"פ (ק' גת) 38870-11-10 מדינת ישראל נ' יבני בורזיק (17.9.17) דובר בנאשם שבהיותו בגילופין תקף את זוגתו בחניית אולם אירועים באשדוד, בכך שהכה בפניה ובצלעותיה וגרם לה שריטה בצוואר וסימני אדמומיות בגבה ומתחת לחזה בצד ימין. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - עסקינן באירוע נקודתי, ספונטני, שכלל תקיפה שאינה ברף גבוה (מכות לפנים ולידיים). הנזקים שנגרמו מהתקיפה (המטומה בעין ושבר בטלויזיה - ראו התמונות ת/1), אף הם אינם ברף גבוה.

9. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את האירוע דנן נע בין מאסר על תנאי ובין 10 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

10. הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, והביע צער וחרטה על הפגיעה במתלוננת. מהתסקיר עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, נשוי למתלוננת מזה 20 שנה וכי מערכת היחסים ביניהם טובה ומושתתת על כבוד הדדי. רוצה לומר, שמדובר במעידה חד פעמית ובאירוע חריג בנוף חייהם של הנאשם והמתלוננת. בני הזוג ממשיכים לחיות יחדיו ושירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם נמוך.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם (ת/2) - זה כולל שש הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2014. אני מתעלמת מהעובדה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות זהות לעבירות שבהן הוא הורשע בפניי, ברם רואה לציין כי מדובר בעבירות שנעברו לפני כ-20 שנה, קרי, משקל עברו של הנאשם נמוך.

11. לידי, יש במכלול השיקולים שפורטו לעיל, כדי לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. ויודגש - איני מקלה ראש בחומרת מעשיו של הנאשם. כתב האישום מתאר התנהגות אלימה ומכוערת, ברם מכלול הנסיבות אכן מלמד כי מדובר באירוע חד פעמי, שאינו מאפיין את מערכת היחסים בין בני הזוג ומכאן המסקנה שיש להקל בעונשו של הנאשם.

סוף דבר

הריני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי בן/בת משפחה.

ב. התחייבות בסך של 3,000 ₪ להימנע משך 3 שנים מלעבור עבירת אלימות פיזית כלפי בן/בת משפחה.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות ומזהירו כי אם יפר אותה, יחויב בתשלום סכום

ההתחייבות, לרבות בתקופת מאסר, כפי שייקבע על ידי בית משפט.

הנאשם:

אני מבין את ההסבר שנתן לי בית המשפט בנוגע להתחייבות ומתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע משך 3 שנים מלעבור עבירת אלימות פיזית כלפי בן/בת משפחה.

זכות ערעור - תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בהעדר הצדדים.